Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Hagerup, Edvard Eilersen

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1835-10-09)

Citation: Hagerup, Edvard Eilersen: ”BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1835-10-09)”, i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 367. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000171.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Hagerup, Edvard Eilersen, *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen,*

Bergend. 9de October 1835.
(Adresse til Christiania).

Gode Ven!

Med Dagsposten vil Du paa officiel Vei faa den behagelige Efterretning, at Du er valgt til Repræsentant paa næste Storthing. Havde nogen i Forveien spurgt mig om, hvorvidt det var at vente, at Du enten vilde eller kunde modtage et saadant Valg, var mit Svar blevet benægtende,s. 368uagtet seg ikke dertil havde nogen Fuldmagt, men der var Ingen, som talte til mig derom, end ikke i selve Valgsamlingen. Jeg havde, som jeg sidst meldte Dig, rigtignok hørt Tale om, at Du var en af Kandidaterne, men hvad hører man ikke? Imidlertid skede det dog, at Du, Assessor Conradi og jeg fik hver 8 Stemmer, næstefter Schyds, der valgtes med 16, og Rector Holmboe med 9. Nu skulde der da foretages Valg paa, hvilke 2 af os 3 der skulde være de Lykkelige. Derved fik Du 16, Conradi 12, og jeg 6 Stemmer. Jeg, som ikke var ubelavet paa at blive valgt og derfor havde min Doctorattest med i Lommen, valgte det Øieblik, da der skulde skrides til Omvotering paa de 3, der havde lige mange Stemmer, til at rykke frem med den, uagtet den Bemærkning, som jeg heller ikke var ubelavet paa, at den mulig kom for tidlig, da jeg endnu ikke var valgt, — ikke udeblev. Jeg tog den natnrligviis ogsaa tilbage, men ved dette Fif opnaaede jeg dog just, hvad jeg vilde; thi jeg blev ikke valgt, og jeg undgik at fremlægge Attesten. Saaledes slap jeg da. At der gives de, som nok mene, at jeg kun pro forma har forsynet mig med hiin Attest, og at den er, hvad slige Attester ikke sjelden ere, kun et Skalkeskjul, det faaer jeg finde mig i. Jeg er mig bevidst, at det ikke forholder sig saa. Men Du, som vel neppe har tænkt paa, at man, efter at have ladet Dig gaa i saa mange Aar, nu skulde tage fat paa Dig, hvad gjør nu Du? Selv maa Du natnrligviis bedst kunne bedømme, hvorvidt Du vil finde Dig istand til at taale Strabatsen, og troer Du Dig stærk nok dertil, saa er jo derom ikke mere at tale. I saa Fald vil jeg oprigtigen lykønske baade Dig og Thinget, kun beklagende, at jeg ikke vidste bedre Besked; thi da skulde Du vist ogsaa havt min Stemme. Men staaer Du i Tvivl, saa vover Du, efter hvad jeg kjender til Din Helbredsforfatning, saa meget ved at modtage Valget, at jeg ikke kan andet end indstændigen raade Dig heller at blive derfra, end at udsætte Dig for de sørgelige Følger, dets. 369kunde have, hvis Du lod det komme an paa et Forsøg. At skaffe en Attest maa vel være Dig en let Sag, men bestemmer Du Dig dertil, saa maa vel Distriktsforsamlingen atter sammenkaldes, naar Du er kommet hjem, for angaaende Dit Forhold at afgive Kjendelse; thi at Du skulde reise til Christiania for at faa Sagen afgjort i Storthinget, det vilde være Haardt. I saa Fald var det bedre, Du blev der med een Gang. Man kan da virkelig ogsaa faa sormeget af Ære. Saa gik det idetmindste mig ved denne Leilighed, men skulde jeg opleve flere Storthing, saa vil det vel hermed ikke have nogen Nød. — Jeg troede at burde give Dig en privat Meddelelse om det Passerede, og da Papiret dermed er fuldskrevet, slutter jeg med venligst Hilsen fra

Din Ven
Hagerup.

Melser var stygt i Vinden. Det Parti, som havde dannet sig i Forsamlingen, og hvis Hoved nok er Søren Martens, vilde have Embedsmænd: Dig, Holmboe, Melser og mig. At hverken M. eller jeg hørte til Partiet, falder af sig selv. Imidlertid er Valget, selv om Du ikke modtager det, dog ret godt, saavidt jeg skjønner.

H.

L. Daae, Breve fra Danske og Norske.

24